

PRZYGONIĆ (1) *vb pf*

3 sg m con przygoniłby.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przygnąć.

Goniąc, ścigając dobiec:

Zwrot: »przygonić ślad [dokąd]« = dobiec tropiąc przestępcę: Item Gdy by ktho byegl śladem wpogonyą za sbyegy albo za dobythky swoyemy, a przigonył [!] by slyad do wŃchy kthorey, a lvdzie oney wŃchy nyemoglyby vkazacz śladv daley zewŃchy swoyey Theda [...] LibLeg 6/156v.

Formacje współrdzenne cf GNAĆ.

PP